

1244
 MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN

B. V. D.

 Aan Zijne Excellentie de
 Vice-Minister-President,
 Minister van Verkeer en Waterstaat
 te
 's-G R A V E N H A G E.

 9506
 7/16/68
 PNR 320
 Bijlage(n):

 Uw brief van:

Van Oosterhout
Min. v. d. Landbouw
FC (a) D. v. v. v. v.

Nr 929.310

 Onderwerp:
 Congres van de PNR.

 's-Gravenhage. 4 oktober 1968.
 President Kennedylaan 25
VERTROUWELIJK

Hierbij moge ik Uwe Excellentie het volgende berichten.

Op 31 augustus en 1 september 1968 werd te Paramaribo het jaarlijkse congres van de Partij van de Nationalistische Republiek (PNR) gehouden.

Opvallend was, dat de in februari 1968 door de partijleiding geroyeerde, revolutionaire agitator, Henk Herrenberg, aan het congres deelnam. Alhoewel dit in de berichtgeving over het congres niet duidelijk werd gesteld, valt uit Herrenbergs aanwezigheid en uit het feit dat hij ruimschoots de gelegenheid kreeg om het woord te voeren, af te leiden dat zijn royement inmiddels weer werd opgeheven.

Reeds tijdens de voorbereiding van het congres en ook op het congres zelf trachtte een kleine groep jonge kaderleden, hiertoe ongetwijfeld aangezet door eerdergenoemde Herrenberg, om de vrij gematigde koers van de PNR, welke partijleider Bruma de laatste jaren heeft voorgestaan, drastisch te wijzigen. Een revolutionaire partij als de PNR, aldus de woordvoerders van deze jongeren, moet zich tot taak stellen de revolutie

VERTROUWELIJK

te propageren en daadwerkelijk voor te bereiden. Toen deze voorstellen op heftige tegenstand van de oudere kaderleden stuitten, stelde het kleine groepje jongeren voor om de partij te ontbinden en in de plaats van de PNR een communistische partij op te richten, welke de harde lijn van Peking zou moeten volgen.

In zijn antwoord aan de opstandige jongeren stelde mr. Bruma, die ondanks de geuite kritiek nog steeds als de onbetwiste leider van de partij moet worden beschouwd, dat iedere revolutionaire partij het recht heeft om revolutie te ontketenen. Hij herinnerde echter aan de uitspraak van de Organisatie van Latijns Amerikaanse Staten (OLAS), dat de omstandigheden in een land een revolutie moeten rechtvaardigen. In Suriname was dit volgens Bruma tot nu toe niet het geval. Hij weigerde dan ook om er aan mee te werken, dat het Surinaamse volk in een avontuur wordt gestort en zei niet te zullen dulden, dat in de PNR de revolutie wordt gepredikt.

Wel toonde Bruma zich voorstander van protestacties tegen bepaalde besluiten van de huidige Surinaamse regering. Zo noemde hij de onlangs bij de Surinaamse Staten ingediende ontwerp-overeenkomst met de Shell strijdig met de belangen van de natie en hij riep alle nationalisten op tot een massale protestdemonstratie, wanneer dit onderwerp in de staten aan de orde komt.

Commentaar

Duidelijk is, dat de revolutionaire agitator Herrenberg nog steeds tracht om het in Algerije en Cuba geleerde in praktijk te brengen. Zijn ideeën vinden echter slechts weerklank bij enkele heethoofdige Surinaamse jongeren. Het is dientengevolge niet aannemelijk, dat Herrenberg er in de eerstkomende tijd in zal slagen om in Suriname een communistische partij van enige omvang op te richten, of een zodanige positie in de PNR te verwerven, dat hij deze partij bij revolutionaire activiteiten kan betrekken.

Met betrekking tot de houding van Bruma kan worden opgemerkt, dat deze al geruime tijd bezig is om zijn invloed onder de arbeiders en kleine boeren uit te breiden.

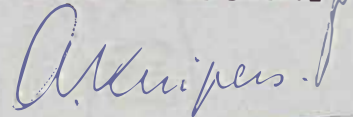
Vooraf waar het de Surinaamse vakbeweging betreft, heeft de leider van de PNR de laatste tijd een aantal successen geboekt. Zo werd hij begin 1968 gekozen tot voorzitter van de Paranam Werknemersbond (bauxietarbeiders) en voorts is hij thans adviseur van de C.K.C.-werknemersbond (werknemers van fa. Kersten en Co) en van de Mariënborg werknemersbond (arbeiders in de suiker industrie).

Hiermede schijnt echter nog geen einde te zijn gekomen aan de toenemende invloed van Bruma onder de georganiseerde Surinaamse arbeiders, want ook onder de leden van de Haven- en Transportarbeidersbond gaan de laatste tijd stemmen op ten gunste van Bruma.

De hiervoren geschetste toenemende sympathie voor Bruma en diens PNR onder de massa van de Surinaamse arbeiders, zou er toe kunnen leiden, dat de PNR bij volgende statenverkiezingen meer succes heeft dan tot nu toe het geval was.

Daarnaast zal de invloed van Bruma op een aantal arbeidersorganisaties de arbeidsrust in het land mogelijk niet ten goede komen. Reeds werd melding gemaakt van enkele korte stakingen, geleid door Bruma en voorts hebben de besturen van de Mariënborg Werknemersbond en de Paranam Werknemersbond elkaar - instigatie van Bruma - wederzijdse hulp en bijstand toegezegd in hun strijd voor betere arbeidsvoorwaarden.

HET HOOFD VAN DE DIENST

Drs. A. Kuipers.